

בראשית פרק יז	בראשית פרק ט	בראשית פרק א
<p>(א) ויהי אברהם בן תשעים שנה ותשע שנים ויגרא ה' אל אברהם ויאמר אליו אני א-ל שד-י היתהלך לפני ויהיה תמים :</p> <p>(ב) ואתנה בריתי ביני ובינך ואתנה אותך במאד מאד :</p> <p>(ג) ויפל אברהם על פניו וידבר אתו א-להים לאמר :</p> <p>(ד) אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים : (ה) ולא יקרא עוד את שמך אברהם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתך : (ו) והפרתי אתך במאד מאד ונתתך לגוים ומלכים ממך יצאו :</p>	<p>(א) ויברך א-להים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ :</p> <p>(ב) ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו :</p> <p>(ג) כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כניק עשב נתתי לכם את כל :</p> <p>(ד) אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו :</p> <p>(ה) ואת דמכם לנפשותיכם אדרש מיד כל חיה אדרשו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם :</p> <p>(ו) שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם א-להים עשה את האדם :</p> <p>(ז) ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה : ט</p> <p>(ח) ויאמר א-להים אל נח ואל בניו אתו לאמר :</p> <p>(ט) ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם :</p> <p>(י) ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התיבה לכל חית הארץ :</p> <p>(יא) והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ :</p> <p>(יב) ויאמר א-להים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדורת עולם :</p> <p>(יג) את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ :</p> <p>(יד) והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן :</p> <p>(טו) וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר :</p> <p>(טז) והיתה הקשת בענן וראיתה לזכר ברית עולם בין א-להים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ :</p> <p>(יז) ויאמר א-להים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ :</p>	<p>(כז) ויברא א-להים את האדם בצלמו בצלם א-להים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם :</p> <p>(כח) ויברך אתם א-להים ויאמר להם א-להים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ :</p> <p>(כט) ויאמר א-להים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה :</p> <p>(ל) ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן :</p>

- (א) וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאֵלָנָי מִמְּרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כְּחֹם הַיּוֹם :
- (ב) וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיֵּרָץ לִקְרֹאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה :
- (ג) וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם נָא מְצֹאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֵל נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ :
- (ד) יִקַּח נָא מֵעֵט מִיָּם וְרִחְצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ :
- (ה) וַאֲקַחְהָ פֶתַח לְחֹם וְסִעְדוּ לְבַבְכֶם אַחַר תַּעֲבֹרוּ כִּי עַל כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ :
- (ו) וַיִּמְהַר אַבְרָהָם הָאֵהָלָה אֶל שָׂרָה וַיֹּאמֶר מִהְרֵי שָׁלַשׁ סָאִים קָמַח סָלֵת לוֹשִׁי וַעֲשֵׂי עֲגוֹת :
- (ז) וְאֵל הַבְּקָר רָץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח כֶּן בְּקָר רֶדֶד וַיִּתֵּן אֶל הַנַּעַר וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ :
- (ח) וַיִּקַּח חֲמֵאָה וְחֹלֵב וּגְבַן הַבְּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהִם וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכְלוּ :
- (ט) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיזָה שָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָאֵהָל :
- (י) וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעַת חַיָּה וְהִנֵּה בֵן לְשָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ וְשָׂרָה שֹׁמַעַת פֶּתַח הָאֵהָל וְהוּא אַחֲרָיו :
- (יא) וַאֲבָרְהָם וְשָׂרָה זָקֵנִים בָּאִים בְּיָמִים חֹדֵל לַהֲיוֹת לְשָׂרָה אַרְחַ פְּנֵי שָׂרָה :
- (יב) וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרֵי בְלַתִּי הִיְתָה לִי עֵדֻנָה וְאֲדֹנָי זָקֵן :
- (יג) וַיֹּאמֶר ה' אֵל אַבְרָהָם לָמָּה זֶה צָחַקְהָ שָׂרָה לֵאמֹר הֲאִי אִמְנָם אֵלֶּד וְאֲנִי זָקֵנָתִי :
- (יד) הֲיִפְלֵא מִה' דָּבָר לְמוֹעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעַת חַיָּה וְלִשְׂרָה בֵּן :
- (טו) וְהִתְכַחַשׁ שָׂרָה לֵאמֹר לֹא צָחַקְתִּי כִּי יִרְאַהּ וַיֹּאמֶר לֹא כִּי צָחַקְתִּי :
- (טז) וַיִּקְמוּ מִשֵּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקֹפוּ עַל פְּנֵי סָדֵם וַאֲבָרְהָם הִלְךְ עִמָּם לְשִׁלְחָם :
- (יז) וְה' אָמַר הַמְכֹסֶה אֲנִי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה :
- (יח) וַאֲבָרְהָם הָיוּ יְהִיָּה לְגוֹי גָדוֹל וְעַצוֹם וּנְבָרְכוּ בּוֹ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ :
- (יט) כִּי יִדְעִיתִיו לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוָה אֶת בְּנָיו וְאֶת בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשִׁמְרוּ דְרָךְ ה' לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הִבְיֵא ה' עַל אַבְרָהָם אֶת אֲשֶׁר דִּבַּר עָלָיו :
- (כ) וַיֹּאמֶר ה' זַעֲקֹת סָדֵם וְעַמְרָה כִּי רַבָּה וַחֲטָאתֶם כִּי כִבְדָה מְאֹד :
- (כא) אַרְבָּדָה נָא וְאַרְבָּאָה הַכְּצַעֲקֹתָהּ הִבְאָה אֵלַי עֲשׂוּ כְלָה וְאִם לֹא אֲדַעָה :
- (כב) וַיִּפְנּוּ מִשֵּׁם הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ סָדֵמָה וַאֲבָרְהָם עוֹדֵנּוּ עֹמֵד לִפְנֵי ה' :
- (כג) וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲאִי תִסְפָּה צְדִיקָה עִם רִשָּׁע :
- (כד) אוֹלַי יֵשׁ חַמְשִׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר הֲאִי תִסְפָּה וְלֹא תִשָּׂא לְמַקּוֹם לְמַעַן חַמְשִׁים הַצְדִיקִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ :
- (כה) חֲלָלָה לָךְ מַעֲשֵׂת כַּדְבָר הַזֶּה לְהַמִּית צְדִיק עִם רִשָּׁע וְהִנֵּה כַצְדִיק כְּרִשָּׁע חֲלָלָה לָךְ הַשֹּׁפֵט כָּל הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט :
- (כו) וַיֹּאמֶר ה' אִם אֶמְצָא בְּסָדֵם חַמְשִׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר וְנִשְׁאָתִי לְכָל הַמָּקוֹם בְּעַבְוֹרָם :
- (כז) וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא הוֹאֲלֵתִי לְדָבָר אֵל אֶ-דָּנִי וְאֲנֹכִי עֹפֵר וְאַפֵּר :
- (כח) אוֹלַי יַחְסְרוּן חַמְשִׁים הַצְדִיקִים חַמְשָׁה הַתְּשֻׁחִית בְּחַמְשָׁה אֶת כָּל הָעִיר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית אִם אֶמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים וְחַמְשָׁה :
- (כט) וַיִּסְפָּד עוֹד לְדָבָר אֵלָיו וַיֹּאמֶר אוֹלַי יִמְצְאוּן שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה בְּעַבְוֹר הָאֲרָבָעִים :
- (ל) וַיֹּאמֶר אֵל נָא יַחַר לֹא-דָנִי וְאֲדַבְּרָה אוֹלַי יִמְצְאוּן שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה אִם אֶמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים :
- (לא) וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא הוֹאֲלֵתִי לְדָבָר אֵל אֶ-דָּנִי אוֹלַי יִמְצְאוּן שָׁם עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית בְּעַבְוֹר הָעֶשְׂרִים :
- (לב) וַיֹּאמֶר אֵל נָא יַחַר לֹא-דָנִי וְאֲדַבְּרָה אִךְ הַפַּעַם אוֹלַי יִמְצְאוּן שָׁם עֶשְׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית בְּעַבְוֹר הָעֶשְׂרָה :
- (לג) וַיִּלְךְ ה' כַּאֲשֶׁר כָּלָה לְדָבָר אֵל אַבְרָהָם וַאֲבָרְהָם שָׁב לְמַקְמוֹ :